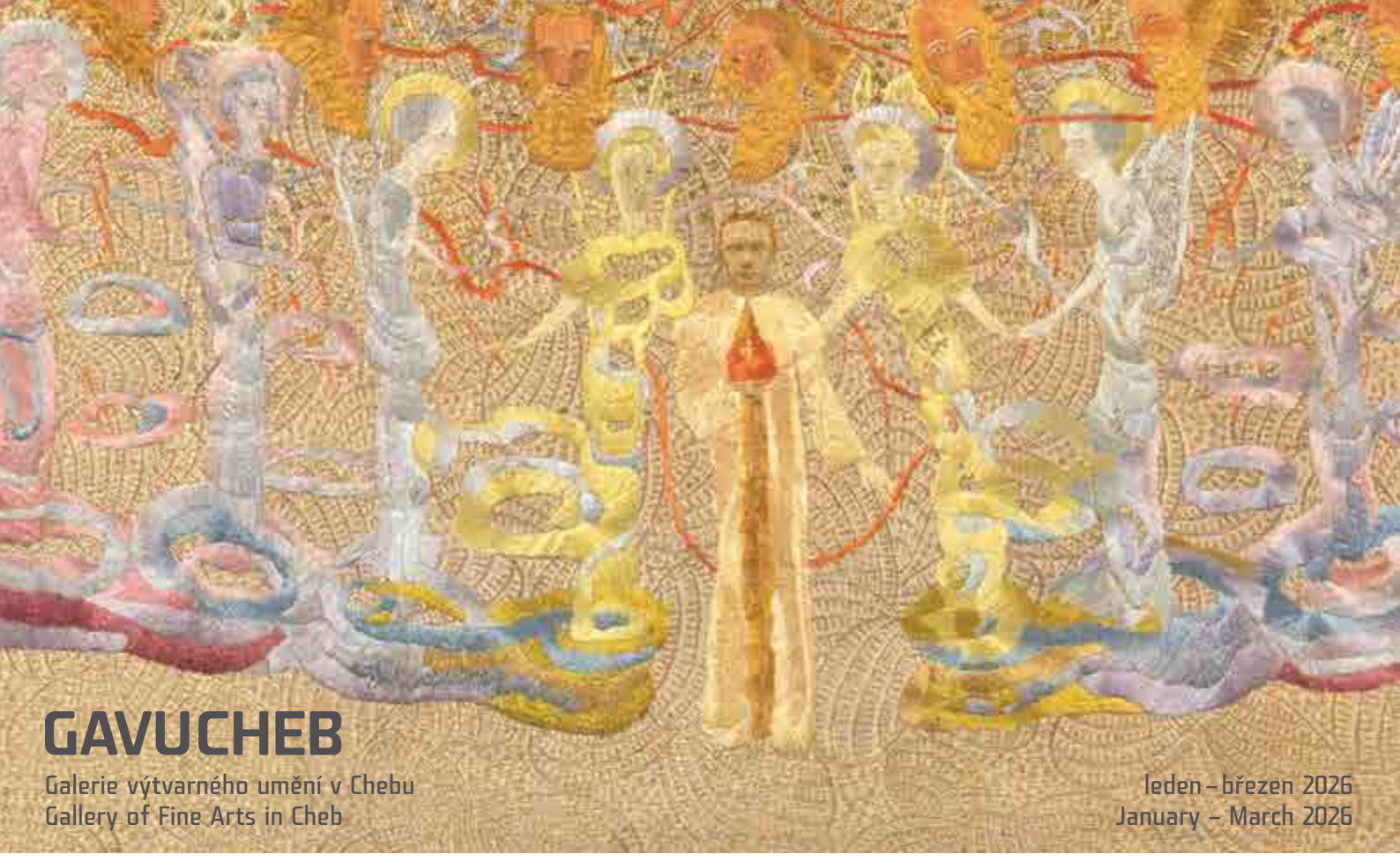

GAVUCHEB

Galerie výtvarného umění v Chebu
Gallery of Fine Arts in Cheb

leden – březen 2026
January – March 2026

Pražská antroposofická moderna 1907–1953 / Prague Anthroposophical Modernism 1907–1953

Velká galerie / Large Gallery
15. 1. – 29. 3. 2026
Kurátor / Curator David Voda
Vernisáž ve středu 14. ledna v 17.00

Hilde Pollak-Karlin, Mezi démony / Among Demons, 1928–1930, výšivka, barevné skleněné korále, atlasové hedvábí protkávané dracounovými nitěmi, zlacený tříkřídlový retábl (Richard Pollak-Karlin) / embroidery, colored glass beads, satin silk interwoven with dragon thread, gilded three-winged altarpiece (Richard Pollak-Karlin), 96,6 × 105,6 × 19 cm, Rudolf Steiner Archiv, Dornach

Antroposofie je duchovní nauka vytvořená rakouským filosofem Rudolfem Steinerem (1861–1925), který svými aktivitami zasáhl do řady dalších oborů včetně architektury, sochařství a designu. Dnes je v obecném povědomí známa především jako základ waldorfského školství. V první polovině století měla antroposofie silný ohlas i v Praze, kterou Steiner v letech 1907 až 1924 dvanáctkrát navštívil. Tento unikátní fenomén však nepřežil hrůzy šoa, odsun českých Němců a následné období stalinismu. Nyní, sto let od smrti jejího zakladatele, si výstavou a doprovodnou monografií poprvé připomínáme umění, které u nás vznikalo v mezinárodní komunitě německo-židovských, českých, maďarských i chorvatských tvůrců v překvapivé šíři oborů zahrnující výtvarné umění, design, literaturu, tanec a hudbu. Mezi nejpozoruhodnější umělecké výkony žen v českých zemí vůbec patří hedvábné výšivky v historizujících oltářích Hilde Pollak-Karlin. Spolu se svým manželem Richardem působili během první světové války v mezinárodní kolonii ve švýcarském Dornachu. V tamějším Rudolf Steiner Archivu se jich dodnes dochovalo pět z let 1927–1931, tři z nich jsou nyní k vidění v Chebu. Mezi další tvůrce pražské školy patří grafička a malířka Otty Schneider, grafik Joseph Prinke, šperkař Josef Přikryl, sochaři a designéři Bogdan Cerovac a Bohumil Josef Jerie. Posledně jmenovaní stáli ve 30. a 40. letech za tzv. „dornašským designem z Prahy". Nábytek a užité předměty obklopující antroposofa v jeho obydlí byly koncipovány jako mementa viae, připomínky duchovní cesty. Specifiky antroposofické Prahy je nečekaně vysoký výskyt umělecky a společensky činných žen nebo hudebních skladatelů tvořících antroposofické kompozice (Alois Hába, Viktor Ullmann, Alexandr Vaulin, Blažena Rylek Staňková, Karel Reiner).

Anthroposophy is a spiritual movement founded by Austrian philosopher Rudolf Steiner (1861–1925), whose activities included a number of other fields, as f.e. architecture, sculpture, and design. Today, anthroposophy is generally known primarily as the basis for Waldorf education. In the first half of the century, it resonated strongly in Prague, which Steiner visited twelve times between 1907 and 1924. However, this unique phenomenon did not survive the horrors of the Shoah, the expulsion of Czech Germans, and the subsequent period of Stalinism. Now, a hundred years after the death of its founder, we are commemorating for the first time, through an exhibition and accompanying monograph, the art that was created in Bohemia by an international community of German-Jewish, Czech, Hungarian, and Croatian artists in a surprising range of fields, including fine arts, design, literature, dance, and music. Among the most remarkable artistic achievements by women in the Czech lands are the silk embroideries in the historicist altars by Hilde Pollak-Karlin. During World War I, she and her husband Richard worked in an international colony in Dornach, Switzerland. Three of these altars are now on display in Cheb. Other creators of the Prague school include graphic artist and painter Otty Schneider, graphic artist Joseph Prinke, jeweler Josef Přikryl, and sculptors and designers Bogdan Cerovac and Bohumil Josef Jerie. The latter were behind the so-called „Dornan design from Prague" in the 1930s and 1940s. The specifics of anthroposophical Prague include an unexpectedly high number of artistically and socially active women and several composers creating anthroposophical compositions.

Jaroslav Grodl, Doutnání / Smoldering

Malá galerie / Small Gallery
15. 1. – 5. 4. 2026
Kurátor / Curator Jan Čejka
Vernisáž ve středu 14. ledna v 17.00

Jaroslav Grodl, Stín / Shadow, 2025, olej na plátně/ oil on canvas, 230 × 160 cm

Jaroslav Grodl (*1984) se již při studiích na pražské Akademii výtvarných umění (2003–2009 v ateliérech Jiřího Sopka a Vladimíra Kokolii) manifestoval jako malíř inklinující k záznamu okolního dění a se skepsí k „profesním skalpům". Po absolutoriu se proto vrátil na rodnou Vysočinu spolurozvíjet tamní prostředí. Cesta poněkud opačná než je u umělců zvykem, avšak neméně zodpovědná, zohlední-li se i autorova kurátorská a pedagogická praxe. Po vzoru jeho oblíbenců Miloše Jiránka, Jiřího Patery a Petra Veselého (rovněž vystaven) zůstává ovšem i pro Jaroslava Grodla vedle organizační činnosti malba stěžejním prostředkem seberealizace a bylo by chybou, nechat ji spolu s umělcem pozapomenutou v regionu. Autorova aktuálnost spočívá nejenom v úsilí o zachycení proměny městského i přírodního prostředí, nýbrž i v jeho stylu. Typická je pro něj jednoduchost, živost a časovost, tři dnes naprosto nutné složky komunikace. Jednoduchost se v obrazech projevuje silně reduktivní, avšak srozumitelnou formou, živostí oplývají charakteristicky zachycené postavy i barevnosti, a časovost má podobu opakovaného záznamu téhož místa se snahou o svižné zachycení atmosféry chvíle. Nepřekvapí tedy autorova náklonnost k plenéru. Ten však doplňují či rozvíjí kumulativní „nástěnky" malých formátů i semi- až zcela abstraktní malba. Obě tyto krajní polohy výstava reflektuje především. A ačkoliv je jimi Jaroslav Grodl méně známý, právě ony mohou být vyvrcholením onoho připoutání se ke každodennosti, shrnutím nebo esencí těch mnoha okamžiků a sesbíraných poznámek ze včera, dnes i zítra autorova zorného pole.

Jaroslav Grodl (*1984) established himself as a painter inclined toward recording surrounding events and skeptical of career-building already during his studies at Prague's Academy of Fine Arts (2003–2009 in the studios of Jiří Sopko and Vladimír Kokolia). After graduation, he therefore returned to his native Highlands region to help develop the local art scene. A path somewhat opposite to what is customary for artists, yet no less responsible, considering the author's curatorial and pedagogical practice. Following the example of his favorite painters Miloš Jiránek, Jiří Patera, and Petr Veselý (also represented in the exhibition), painting remains the primary means of self-realization for him. The author's relevance lies not only in his effort to capture the transformation of urban and natural environments, but also in his style, which is characterized by a tendency toward simplicity and vitality of expression. He often uses the principle of repeated recording of the same subject with an effort to capture the atmosphere of the moment. His inclination toward plein air painting is therefore unsurprising. However, this is also complemented by work in small formats and semi-abstract to fully abstract painting. The exhibition primarily reflects both of these extreme positions. And although they are less known from Grodl's work, it is precisely these that represent his attachment to everyday life and are the essence of many moments that have entered the author's field of vision.

Václav Fiala, Ilustrace k vlastní knize „Kaaran-tamo, člověk s měsíce" / Illustrations for his own book „Kaaran-tamo, Man from the Moon", 1936

GAVU – Opus magnum
15. 1. – 5. 4. 2026
Kurátorka / Curator Julie Jančárková
Vernisáž ve středu 14. ledna v 17.00
Výstava je připravena ve spolupráci se Slovanským ústavem AV ČR

Václav Fiala, Ilustrace k vlastní knize „Kaaran-tamo, člověk s měsíce" / Illustrations for his own book „Kaaran-tamo, Man from the Moon", 1936, křída na papíru / chalk on paper, 295 × 384 mm

Václav Fiala (1896–1980), jehož další výstava souběžně probíhá ve formátu „z depozitáře" ve stálé expozici, se vedle své volné tvorby zabýval i ilustrací. Nyní představujeme jeho významnou práci z této oblasti, která se vymyká už jen tím, že zde ilustroval svůj vlastní text. Nešlo však o literární fikci, neboť Fiala zde vyšel z jiného textu – cestopisu slavného ruského přírodovědce, etnografa a antropologa Nikolaje Nikolajeviče Miklucho-Maklaje (1846–1888), popisujícího jeho vědecké výpravy na Novou Guineu. Fiala si důkladně prostudoval Maklajovy deníky, fotografie a vědecké kresby a vytvořil z nich napínavý příběh jeho expedic; jím zobrazené etnografické artefakty pak zapojoval do svých ilustrací jako součást každodenního života Papuánců. Maklaj byl vůbec prvním vědcem, který se tímto svérázným světem začal komplexně zabývat v době, kdy kvůli stále silnějším kontaktům s bílými návštěvníky začal pomalu zanikat. Také on Papuáncům zprostředkoval léky a některé další výdobytky moderního světa, které jim ulehčily život, zároveň ošetřoval nemocné nebo zastavoval krvavé války mezi kmeny. Oni ho díky tomu považovali za „dobrého boha", což dokládá i jeho přezdívka „člověk z měsíce" (Fiala v názvu knihy použil dobový pravopis se „s"), jazykem bongu tamo (člověk) kaaram (měsíc), u Fialy Kaaran-tamo. Tato výstava divákovi předkládá jak 14 dochovaných kreseb z oněch 17 otištěných v knize, tak dalších 13, které publikovány nebyly.
Projekt byl podpořen v programu Regionální spolupráce Akademie věd ČR v letech 2025–2027

Václav Fiala (1896–1980), whose other exhibition is running in parallel in the series „exhibitions from the depository" in the permanent exhibition, was involved in illustration in addition to his free work. We are now presenting his significant work in this field, which stands out simply because he illustrated his own text here. However, it was not literary fiction, as Fiala based it on another text – the travelogue of the famous Russian naturalist, ethnographer, and anthropologist Nikolai Nikolayevich Miklucho-Maklay (1846–1888), describing his scientific expeditions to New Guinea. Fiala thoroughly studied Maklaj's diaries, photographs, and scientific drawings and used them to create a thrilling story of his expeditions; he then incorporated the ethnographic artifacts depicted in them into his illustrations as part of the everyday life of the Papuans.
Maklaj was the first scientist to comprehensively study this unique world at a time when it was slowly disappearing due to increasingly frequent contact with white visitors. He also provided the Papuans with medicines and other modern conveniences that made their lives easier, while treating the sick and stopping bloody wars between tribes. As a result, they considered him a „good god," as evidenced by his nickname „man from the moon," in the Bongo language tamo (man) kaaram (moon), or Kaaran-tamo in Fiala's words.

Václav Fiala ve sbírkách GAVU Cheb / in the GAVU Cheb collection

Výstava z depozitáře / Exhibition from the Depository
9. 10. 2025 – 22. 3. 2026
Kurátor / Curator Marcel Fišer
Výstava je připravena ve spolupráci se Slovanským ústavem AV ČR

Václav Fiala, Krajina na Čičidžimě / Landscape at Chichijima, 1925, barevná litografie na papíru / color lithograph on paper, 455 × 340 mm (408 × 293 mm)

GAVU Cheb disponuje velkou sbírkou české grafiky 20. století. Rozsáhlé autorské kolekce nakupovala zejména v 70. letech, často od výtvarníků dnes pozapomenutých, známých jen milovníkům tohoto komorního umění, které je dnes poněkud v útlumu. Galerie se nyní rozhodla je odborně zpracovat, publikovat na svém sbírkovém portálu v rámci celkové digitalizace sbírek a také je postupně představit v rámci „výstav z depozitáře". Po Janu Rambouskovi, který tuto sérii loni odstartoval, letos následuje o rok mladší Václav Fiala (1896–1980). Fiala byl nejen autorem volné grafiky, ale také malířem, ilustrátorem, příležitostným spisovatelem a navrhl i několik poštovních známek.
Dnes jeho tvorbu vnímáme jako poněkud suchý a popisný realismus a diskvalifikuje ho i napojení na oficiální výtvarné struktury minulého režimu. Přesto existuje přinejmenším jedna poloha, která může zaujmout i současného diváka a zároveň souvisí s jeho zajímavými životními osudy v době jeho dospívání a mládí. Václav Fiala se narodil v Praze, rodiče se však záhy odstěhovali na Ukrajinu, kde prožil mládí. Po studiu ve Vídni a Charkově krátce navštěvoval i petrohradskou Akademii (1915–16). Válka ho zavedla na Sibiř a do Mandžuska. V roce 1919 se usadil ve Vladivostoku, kde se sblížil s ruským futuristou Davidem Burljukem, jednou z nejvýznamnějších postav ruské avantgardy, jehož sestru Marianu si vzal za manželku. V roce 1920 se spolu vydali do Japonska. Zimu 1920/21 prožili na Boninských ostrovech, poté pobývali i v Jokohamě a Tokiu a nakonec se přes Čínu a Singapur vrátil do Prahy. Zde začal navštěvovat Švabinského grafickou speciálku na pražské Akademii výtvarných umění, podobně jako zmíněný Rambousek, který se zde po absolutoriu stal asistentem. Postupně se zapojil do zdejšího výtvarného života, stal se členem spolku grafiků Hollar a pak i jeho předsedou.
Projekt byl podpořen v programu Regionální spolupráce Akademie věd ČR v letech 2025–2027.

Václav Fiala (1896–1980) was not only a graphic artist, but also a painter, illustrator, occasional writer, and designer of several postage stamps. Today his work is perceived as a somewhat dry, descriptive realism. And his connection to the official art structures of the former regime discredits him. Nevertheless, there's at least one aspect that may interest contemporary viewers; it relates to his life story — in particular, a period during his younger years. Fiala was born in Prague although his parents soon moved to Ukraine, where he grew up. After studying in Vienna and Kharkiv, he briefly attended the St. Petersburg Academy (1915–16). The war took him to Siberia and Manchuria, and in 1919 he settled in Vladivostok, where he became close to the Russian futurist David Burliuk, one of the most important figures of the Russian avant-garde, whose sister Mariana he married. In 1920, the couple traveled together to Japan. They spent the winter of 1920/21 on the Bonin Islands, then stayed in Yokohama and Tokyo, finally returning to Prague via China and Singapore. Fiala began attending Max Švabinský's graphic arts course at the Prague Academy of Fine Arts. Gradually he became involved in the local art scene, proceeding to become a member of the Hollar Association of Czech Graphic Artists, and then its chairman.

Design: tradice a současnost, Cheb 1977. Výstava o výstavě, která k nám přinesla termín design / Tradition and the Present, Cheb 1977. An exhibition about the exhibition that introduced the term design to Czechoslovakia

Retromuseum – První patro / First floor
25. 9. 2025 – 1. 3. 2026
Kurátorky / Curators Iva Knobloch, Jana Pokorná Kalousková

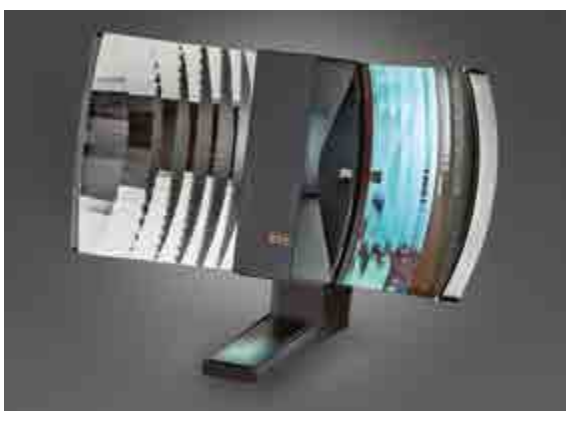

Miloš Hájek, Zubní svítidlo / Dental Light, 1973, Strojsmalt Brno, UPM Praha

V chebské galerii se v roce 1977 uskutečnila důležitá a rozsáhlá výstava, která vůbec poprvé představila obor design v českých zemích v jeho historických kořenech a soudobé produkci v tradičních odvětvích jako sklo, keramika, nebo strojírenský design. Připravila ji Milena Lamarová, v té době již mezinárodně proslulá kurátorka Uměleckoprůmyslového musea v Praze. Nebála se učinit z termínu design hlavní poselství výstavy, ačkoliv toto slovo bylo v době studené války a normalizace víceméně zakázané, z veřejné diskuse téměř zmizelo, protože příliš zavánělo kapitalistickými standardy výroby a způsobu života. Chebská výstava byla prvním krokem ke zpracování historie designu v českých zemích. Ukázala vývojovou řadu, kdy se od 19. století rodí výtvarné úsilí, které zjednodušuje tvar a materiál pro hromadnou průmyslovou výrobu, jež měla užitkové předměty zlevnit a zpřístupnit co největšímu počtu obyvatel. Lamarová ale chtěla dát chebské výstavě také aktivistický náboj: vyzdvihnout kladné příklady soudobé československé výroby a ukázat, že i v socialistickém nedostatku spotřebního zboží je náš průmysl schopen kvalitní produkce ve spolupráci s výtvarníky. Výstava tak měla vyslat signál odborníkům, průmyslovým podnikům i širší veřejnosti, že je možné obklopit se dobrými, funkčními, finančně dostupnými předměty československé výroby. Průmyslový design se stal hlavním motivem vizuálu výstavy, který navrhl respektovaný grafik a umělec-experimentátor Milan Grygar. Výstava byla ve své době výjimečná i proto, že žádná instituce nevystavovala soudobý design v kurátorské koncepci. Putovala do zahraničí, Rumunska, Finska a Sovětského svazu, kde sehrála úlohu propagace Československa jako země bohaté výtvarné kultury a vyspělé průmyslové produkce v tradičních oborech jako sklo, nábytek, keramika a strojírenství.

In 1977, an important and extensive exhibition took place at the Cheb Gallery — it was the very first time the subject of design had been presented in the Czech lands. Organised by Milena Lamarová, who was already an internationally renowned curator at the Museum of Decorative Arts in Prague, the exhibition showcased design's historical roots as well as its contemporary production in traditional sectors such as glass, furniture, ceramics, and engineering. Lamarová was not afraid to make the term "design" the main message of the exhibition, although the word had more or less been banned during the Cold War and normalisation; in fact, it had almost disappeared from public discourse because it smacked too much of the capitalist standards of production and way-of-life. That Cheb exhibition marked a first step towards processing the history of design in this region. Lamarová also wanted to make people aware that even during socialist times, when there was a shortage of consumer goods, our industry was capable of high-quality production in cooperation with artists. This presentation was thus intended to signal that despite hardship it was still possible to surround oneself with good, functional, affordable items produced in Czechoslovakia. The exhibition proceeded abroad, travelling to Romania, Finland, and the Soviet Union, promoting Czechoslovakia as a country rich in artistic culture and advanced industrial production in traditional areas.

Jen řekni Sokolov... Festival politické písně 1973–1988 / Just Say Sokolov... Political Song Festival 1973–1988

Retromuseum – Mezipatro / Mezzanine
25. 9. 2025 – 8. 3. 2026
Kurátoři / Curators Aleš Palán, Michael Rund
7. ledna v 17.00 přednáška M. Runda k tématu výstavy

Olympic, 1982, foto / photo ČTK / Zuzana Humpálová

Festival politické písně v Sokolově, který se konal v letech 1973–1988, je něčím, nač by řada lidí dnes raději zapomněla. Vznikl na počátku normalizace a jako takový se stal platformou otevřeně souznící s politikou posrpnové Komunistické strany Československa. Přestože festivalů podobného zaměření u nás bylo více, FPP se stal doslova symbolem oficiální kulturní politiky této doby. Zároveň však platí, že pro industriální region na periferii země byl významnou kulturní akcí, která sem každý rok přivedla špičkové interprety zdejší pop music. Jeho počátky však překvapivě souvisí s jiným hudebním žánrem – folkovou Portou, jejíž jeden ročník se v Sokolově odehrál v roce 1972. Hlavním inspiračním zdrojem pro československé svazáky, kteří festival organizovali, byl velký festival stejného jména v Berlíně, s nímž ten sokolovský spolupracoval při zajišťování zahraniční účasti levicových hudebníků z celého světa. Po návratu svobody a demokracie se veřejnost o FPP přestala zajímat. (Výjimkou byly tři ročníky ironicky pojatého festivalu v letech 2009–2011.) Retromuseum Cheb a Muzeum Sokolov nyní přicházejí se sérií výstav doprovázenou reprezentativní publikací, v níž se na celý fenomén podívaly z historického odstupu. Do jejího názvu vložily titul chytlavé písně, která se kdysi stala neoficiální festivalovou znělkou.

The Political Song Festival in Sokolov, which took place between 1973 and 1988, is something that many people today would rather forget. It was established at the beginning of normalisation, and as such, became a platform openly sympathetic to the post-August policies of the Communist Party of Czechoslovakia. Although in our country there were other festivals with a similar focus, the FPP became a symbol of the official cultural policy of the period. At the same time, however, it was an important cultural event for an industrial region on the periphery of the country, bringing top performers of local pop music here every year. Surprisingly, its beginnings are linked to another musical genre — the folk festival Porta, one edition of which took place in Sokolov in 1972. For the local union members who organised the festival, the main source of inspiration was the huge festival of the same name in Berlin, with which the Sokolov festival collaborated in securing the participation of left-wing musicians from around the world. After the return of freedom and democracy, the public lost interest in the FPP. (The exception being three editions of the ironically conceived festival in 2009–2011). Retromuseum Cheb and Sokolov Museum are now presenting a series of exhibitions accompanied by a publication, in which they look at the whole phenomenon from a historical perspective. In its title they have included the name of a catchy song that once became the unofficial festival anthem.

Malá architektura. Nábytková a interiérová tvorba Dřevopodniku Holešov / Small architecture. Furniture and interior design of Dřevopodnik Holešov

Retromuseum – První patro, Mezipatro / First floor, Mezzanine
12. 3. – 6. 9. 2026
Kurátorka / Curator Klára Jenišťová
Vernisáž ve středu 11. března v 17.00.

Výrobou nábytku a interiérových doplňků z dřevolaminátu – ohýbaných dřevěných lamel – se od konce padesátých do devadesátých let 20. století jako jediný v bývalém Československu systematicky zabýval Dřevopodnik Holešov, podnik místního hospodářství. Hlavní osobností byl architekt Ludvík Volák, který navázal na skandinávskou inspiraci a vytvořil díla vysokých funkčních i estetických kvalit. Nebývalého zjevení na československém trhu si povšimli architekti, kteří Dřevopodnik přizvali ke spolupráci na lukrativních státních zakázkách. Vznikly tak jedinečné interiéry československých ambasád, pavilonů EXPO, hotelů, kanceláří ČSA či kulturních a restauračních zařízení, které dodnes v symbióze s četnými uměleckými díly představující to nejlepší z československé výtvarné kultury. V případě nábytku nezřídka vidíme originální artefakty vytvořené na míru určitým prostorům – dnes povětšinou zaniklých. Zakázková spolupráce s předními československými autory a malosériová výroba učinila z nábytku cenné, ale mnohdy nedostupné kusy.

A little-known regional manufacturer grew to become one of the leading Czechoslovak furniture companies in the second half of the 20th century. The key figure in this story is the architect and founder of Dřevopodnik Holešov Ludvík Volák (1909–1989), who managed to synthesise the Czech and Scandinavian furniture-making traditions in his work and create original furniture defined by the properties of wood laminate – lamellas created by recycling leftover veneers. Under his leadership, Dřevopodnik became the sole manufacturer of furniture made from this material in Central Europe. In the early 1960s, it began to develop rapidly, thanks in part to its collaboration with the Swedish company IKEA, for which it produced its first laminate models. At the same time, it established itself as a respected producer on the market in this country too, regularly presenting its own models for the interiors of homes and public buildings at furniture fairs in Brno, Ostrava, and Liberec. Furniture from Holešov was used to furnish the Czechoslovak pavilions at world exhibitions, Czechoslovak embassies, the Intercontinental Hotel and the Kotva department store, both in Prague, and the Thermal Hotel in Karlovy Vary. In symbiosis with numerous works of art, these buildings and their interiors represent the best of Czechoslovak visual culture of the period.

Stálé expozice / Permanent exhibitions

Gotika / Gothic

GAVU – 2. patro / 2nd floor

Životní styl a design v ČSSR / Lifestyle and design in the Czechoslovak Socialist Republic

Retromuseum – přízemí / Groundfloor

Moderní umění / Modern Art

GAVU – 1. patro / 1st floor

Současné umění / Contemporary Art

GAVU – suterén / Basement

Galerie výtvarného umění v Chebu / Gallery of Fine Arts in Cheb 1
příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, info@gavu.cz, www.gavu.cz

Retromuseum 2
pobočka Galerie výtvarného umění v Chebu
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 17, 350 02 Cheb
T: +420 725 431 300, www.retromuseum.cz

Otevřeno / Opening hours: úterý–neděle 10.00–17.00 /
Tuesday–Sunday 10 a.m.–5 p.m.
Vstupné / Admission: 100 Kč / CZK – dospělí / adults; 70 Kč / CZK – senioři od 60 let, studenti SŠ a VŠ od 16 let / seniors from 60 years, secondary, high school and university students from 16 years; 20 Kč / CZK – žáci ZŠ, studenti SŠ při kolektivní návštěvě od 15 let / primary school pupils, secondary school students during a group visit from 15 years; zdarma / free – děti do 6 let, ZTP, ICOM, RG, UHS / children up to 6 years, persons with severe health disabilities, ICOM.
Vstupné zahrnuje návštěvu všech stálých expozic a výstav jak v Galerii výtvarného umění, tak i v Retromuseu. / Admission covers a visit to all permanent exhibitions and exhibitions in the Fine Arts Gallery and the Retromuseum.
Přednášky: 70 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma.

Středy v GAVU

Akce se konají vždy ve středu v 17.00.

7. 1. M. Rund, Jen řekni Sokolov... Festival politické písně 1973–1988 **přednáška**
14. 1. Pražská antroposofická moderna 1907–1953, J. Grodl, V. Fiala **vernisáž**
21. 1. I. Knobloch, J. Pokorná Kalousková, Design: tradice a současnost, Cheb 1977 **komentovaná prohlídka**
28. 1. J. Mergl, Tapio Wirkkala + Timo Sarpaneva = severský design z Finska **přednáška**
4. 2. D. Voda, Pražská antroposofická moderna 1907–1953 (I. díl) **komentovaná prohlídka**
11. 2. D. Voda, Pražská antroposofická moderna 1907–1953 (II. díl) **komentovaná prohlídka**
18. 2. J. Mergl, Hans Wegner + Arne Jacobsen = severský design z Dánska **přednáška**
25. 2. J. Jančárková, Byzantské umění **přednáška**
4. 3. J. Typlt, Kresby a malby spiritistických médií **přednáška**
11. 3. Malá architektura. Nábytková a interiérová tvorba Dřevopodniku Holešov **vernisáž**
18. 3. J. Mergl, Hans Gugelot + Dieter Rams = Dobrý design **přednáška**
25. 3. J. Jančárková, Byzantské umění **přednáška**

Karlovarský kraj
MINISTERSTVO KULTURY

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR.
Titulní strana / title page: Hilde Pollak-Karlin, Bez názvu / Untitled (detail), 1928–1930, výšivka, barevné skleněné korále, atlasové hedvábí protkávané dracounovými nitěmi, zlacený retábl (Richard Pollak-Karlin) / embroidery, colored glass beads, satin silk interwoven with dragon thread, gilded three-winged altarpiece (Richard Pollak-Karlin), 87,7 × 113,6 × 18 cm, Rudolf Steiner Archiv, Dornach